

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.V.20.096/2019/4.

A felperes:

felperes, cím2.

A felperes képviselője:

Jogi_képviselő1, cím4.

Az alperes:

alperes., cím1.

Az alperes képviselője:

ügyvédi Iroda

Jogi_képviselő5 ügyvéd, cím6.

A fellebbezést előterjesztő fél: a felperes

A per tárgya:

szerződés érvénytelenségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

37.P.21.129/2017/32.

Í T É L E T

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybehagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 80.000 (nyolcvanezer) forint másodfokú perköltséget és az államnak, az illetékes állami adóhatóság felhívására 201.000 (kettőszázegyezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes 2008. június 12. napján 11111. szerződésszámon deviza alapú kölcsönszerződést kötött az alperes jogelődjével, a Zrt1.-vel (a továbbiakban alperes) az általa megvásárolni kívánt SKODA Octavia 1,4 Tour típusú személygépkocsi vételárának finanszírozására. Az egyedi kölcsönszerződés szerint a kölcsön összege 3.500.000 forint, a törlesztőrészletek száma 120 volt. A szerződés a mértékadó devizanemet svájci frankban határozta meg és tartalmazta, hogy a felperes által választott kamatváltozás I. és kamatváltozás II.

(árfolyamváltozás) elszámolási mód fix deviza konstrukció, elszámolása a futamidő végén történik, a fizetendő kamatváltozás I. és kamatváltozás II. (árfolyamváltozás) esetén a futamidő azonos törlesztő részletek mellett meghosszabbodik. A szerződés 2. pontja rögzítette, hogy az egyedi kölcsönszerződésben nem szabályozott kérdéseket a szerződés elválaszthatatlan részét képező, az alperes gépjármű hitelezési tevékenységére vonatkozó HIT/2005.06. 01. számú üzletszabályzata tartalmazza.

- [2] Az egyedi kölcsönszerződés részét képező, szerződéskötéskor hatályos alperesi üzletszabályzat I.7. pontja szerint fix deviza konstrukció: amennyiben a mértékadó devizanem nem forint, a kamatváltozás II. elszámolása a futamidő végén történik, amennyiben a futamidő alatt nem következik be rendkívüli árfolyam esemény.

Az I.16.pont szerint mértékadó devizanem az egyedi kölcsönszerződésben meghatározott devizanem.

Az I.20. pont értelmében árfolyam a Rt2. által a mértékadó devizanemre kiemelt ügyfelek számára jegyzett hivatalos, forintban kifejezett árfolyam.

Az I.21. pont tartalmazza, hogy rendkívüli árfolyameseménynek minősül, ha az árfolyam legalább 150 %-kal magasabb, mint a mértékadó árfolyam.

Az I.22. pont szerint mértékadó árfolyam a mértékadó devizanem vételi árfolyama az egyedi kölcsönszerződés létrejötte napján.

Az I.23. pont értelmében Kamatváltozás:

a.) kamatváltozás I.: a mértékadó kamatláb változásának függvényében meghatározott kamat különbség.

b.) kamatváltozás II. (árfolyamváltozás): a mértékadó árfolyam és a fizetési esedékesség napján aktuális deviza eladási árfolyam változásának függvényében az alábbi képlet szerint meghatározott kamatkülönbség: kamatváltozás II – fizetési kötelezettség x ((fizetési esedékesség napján aktuális deviza eladási árfolyam/mértékadó árfolyam)-1.

c.) kamatváltozás III. (árfolyamváltozás): a kölcsönszerződés futamidő lejárt előtti megszűnésekor fizetendő – ki nem terhelt – kamatkülönbség, amelynek mértéke a szerződés megszűnésének eseteit szabályozó rendelkezésekben külön kerül meghatározásra.

- [3] Az üzletszabályzat V.6. pont tartalmazza, hogy amennyiben a kölcsönszerződésben megjelölt mértékadó devizanem nem magyar forint, a kölcsönszerződés deviza alapú szerződés, amely esetben a kölcsönbe vevő vállalja a mértékadó devizanem és a forint közötti árfolyamváltozásból eredő kockázatokat. Az árfolyamváltozás lehetséges mértéke EURO esetében a mindenkor intervenció sáv nagysága alapján limitálható, míg egyéb devizák esetében további kockázatot jelent az adott deviza és az EURO keresztárfolyamának változása.

- [4] Az üzletszabályzat fix deviza konstrukcióra vonatkozó külön rendelkezéseket tartalmazó XI.1. pontja szerint a kölcsönszerződés futamideje a felek minden egyéb külön jognyilatkozata nélkül meghosszabbodik a kamatváltozás I. és II. megfizetésére rendelkezésre álló fizetési határidő időpontjáig. Az esedékessé vált törlesztő részletekre jutó kamatváltozás II a hitelezőt a törlesztőrészletek fizetési esedékességének napjával illeti meg, melynek elszámolásával és megfizetésével kapcsolatosan az alábbiak szerint állapodnak meg:

a.) A kamatváltozás II. teljes összegét a hitelező az utolsó törlesztő részlet esedékessége napján számítja ki (elszámolás időpontja.)

b.) A hitelező jogosult a kölcsönvevőt terhelő felszámított kamatváltozás II-re attól az időponttól kezdve, hogy az a hitelezőt megilleti, az elszámolás időpontjáig terjedő időszakra a kalkulációs kamatlábnak megfelelő mértékű kamatot felszámítani azzal, hogy köteles a

hitelezőt terhelő felszámított kamatváltozás II. összegével annak számításakor a kölcsönbe vevő felé fennálló kamatváltozás II. követelését csökkenteni.

c.) A kamatváltozás II-t - felszámított kamatváltozással kapcsolatos elszámolás időpontjában a kölcsönvevőt terhelő kamatváltozás II-re és annak kamataira vonatkozóan a hitelező a kalkulációs kamatláb alkalmazása mellett - a kölcsönvevő havi részletekben fizeti meg oly módon, hogy a fizetendő részletek nem haladják meg a mértékadó törlesztő részlet összegét, valamint az első részlet esedékessége az utolsó törlesztőrészlet esedékességét követő 30. nap.

d.) A hitelező jogosult a még ki nem fizetett a részleteket egyoldalúan megváltoztatni, amennyiben a kalkulációs kamatláb változik. A fizetendő részletek módosítása a kölcsönvevő értesítésével lép hatályba.

e.) A felszámított kamatváltozás II-vel kapcsolatos elszámolás időpontjában a hitelezőt terhelő kamatváltozás II-t a hitelező az elszámolás időpontját követő 10 munkanapon belül megfizeti a kölcsönvevő részére.

Rendkívüli árfolyamesemény bekövetkezte esetén a hitelező jogosult az esedékessé vált törlesztő részletekre jutó kamatváltozás II.-t, a rendkívüli árfolyamesemény bekövetkeztét követően a kölcsönszerződés futamidejének lejártát megelőzően kiterhelni.

[5] A felek 2008. június 19. napján a kölcsönszerződéshez kapcsolódóan a kölcsönbe vevő szerződésből eredő fizetési kötelezettségeinek elsődleges biztosítására opciós jogot alapítottak az alperes javára a kölcsönből finanszírozott gépjárműre és a gépkocsira vonatkozó adásvételi szerződést kötöttek. Az opciós szerződés 5. pontja szerint a hitelező a vételi jogot a szerződés aláírásától számított ötéves időtartam alatt, de legfeljebb addig az időpontig gyakorolhatja, ameddig vele szemben a kölcsönszerződésből eredő tartozását a kölcsönbe vevő maradéktalanul nem teljesítette. A IV.7. pont értelmében amennyiben az elsődleges biztosíték opció, és az egyedi kölcsönszerződés futamideje öt évnél hosszabb, úgy a kölcsönbe vevő köteles a hitelező felszólítására az eredeti feltételekkel egyezőtartalommal ismét vételi jogot engedni, amelynek időtartam legalább a szerződés lejártát követő három hónap. A IV. 9. pont szerint amennyiben a kölcsönvevő a kölcsön szerződésben foglalt valamennyi kötelezettségét teljesítette, úgy a hitelező köteles a gépjármű törzskönyvét és a korlátozó bejegyzések törléséhez szükséges nyilatkozatokat kiadni.

[6] A kölcsönszerződés megkötését megelőzően 2008. június 6. napján a felperes írásban nyújtott be deviza alapú személygépjármű hitel finanszírozási kérelmet az alpereshez. A finanszírozási kérelem-nyomtatványokon feltüntetésre került, hogy azok deviza alapú szerződéshez készültek, a törlesztési ütemezés tervezet megjelölésű okiraton ezen felül, hogy a mértékadó devizanem svájci frank továbbá, hogy havi fix konstrukció az elszámolás módja, tartalmazza a mértékadó árfolyamot, valamint, hogy a THM meghatározása az aktuális feltételek, illetve hatályos jogszabályok figyelembevételével történt és a feltételek változása esetén mértéke módosulhat, és a THM értéke nem tükrözi a hitel árfolyam, valamint kamatkockázatát.

[7] Az alperes a kölcsönösszeget a felperes rendelkezésére bocsátotta, ő pedig a törlesztőrészleteket folyamatosan fizette. A 2014. évi XL. törvényen alapuló elszámolási kötelezettségét az alperes teljesítette, a tisztességtelenül felszámított 547.099,-forint összeget előtörlesztésként számolta el. Az elszámolás felülvizsgálnak minősül.

[8] A felek szerződésének tartalma ezt követően módosult, mert a 2015.évi CXLV. törvény előírása szerint 2015. december 9-én megküldte felperesnek a szerződés forintra történő átváltásához kapcsolódó szerződésmódosításról szóló tájékoztatást és ajánlatot, melyet felperes 2016. január 6-án kelt válaszlevelében elfogadott. Az alperes 2016. március 3-án kelt levelében a Kúria Gfv.VII.30112/2015/5. számú ítélete alapján az üzletszabályzat módosításához kapcsolódó eredeti állapot helyreállításáról írásban tájékoztatta felperest, majd

2016. május 20-án – igényének megfelelően – visszautalt részére 1.247.956,- forintot. A kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségének a felperes folyamatosan eleget tett, a szerződés- a jogszabályok szerinti módosításokkal megfelelő tartalommal- hatályban van. Az alperes az opciós jog törléséhez szükséges hozzájáruló nyilatkozatot kiadta, a gépjármű törzskönyvének kiadását viszont megtagadta.

[9] A felperes pontosított keresetében kérte a bíróságot, állapítsa meg a szerződés érvénytelenségét az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó általános szerződési feltételek tisztességtelensége okán, az érvénytelenség jogkövetkezményként a szerződés határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánítását kérte, továbbá azt, hogy az alperest a kimunkált elszámolás eredményeként 2.511.764,- forint túlfizetés visszafizetésére kötelezze. Állította, hogy tájékoztatási kötelezettségének az alperes nem tett eleget, az árfolyamkockázatról, annak viseléséről, a tartozásra gyakorolt hatásáról alperes nem tájékoztatta, kockázatteltérő nyilatkozatot nem töltetett ki, így az árfolyamkockázatot rá nem lehet terhelni. Kérte az alperesnek a gépjármű törzskönyvének kiadására kötelezését arra tekintettel, hogy az opciós szerződésben kikötött öt éves határidő elteltével nem áll fenn jogalapja annak birtoklására.

[10] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

[11]Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperesnek az XXX-001 forgalmi rendszámú Skoda Octavia 1,4 Tour típusú gépjármű törzskönyvét. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A felperest 95.590 forint perköltség megfizetésére, az állam javára a felperest 150.705 forint, az alperest 36.000 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

[12]Az ítélet indokolásában rögzítette, hogy a felek kölcsönszerződése a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 685.§ e) pontja szerinti fogyasztói szerződésnek és egyben a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 2. sz. melléklet III.13. pontja szerinti lakossági és a III.5. pontja szerinti fogyasztási kölcsönszerződésnek minősül.

[13]Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az általános szerződési feltételeknek minősülő üzletszabályzat a felek kölcsönszerződésének részévé vált az 1959. évi IV. törvény 205/B. § (1) bekezdésére figyelemmel, ezért a szerződés érvénytelenségét és a tájékoztatási kötelezettség alperes részéről történt teljesítését az egyedi kölcsönszerződés és a részévé vált üzletszabályzat rendelkezéseinek az egybevetésével vizsgálta.

[14]A perbeli esetben külön kockázatteltérő nyilatkozat nem készült, ez azonban az 1996. évi. CXII. törvény 203. § (6) és (7) bekezdése szerint nem eredményezte a kölcsönszerződés érvénytelenségét. Hiánya annyit jelentett, hogy az egyedi szerződés és az annak részét képező üzletszabályzat, illetve a szerződéskötéskor szóban kapott tájékoztatás alapján kellett vizsgálni, hogy egy észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára felismerhető volt-e az, hogy az árfolyamváltozás egy ténylegesen fennálló kockázat amely teljes mértékben őt terheli és amelynek bekövetkezése jelentős mértékben megnövelheti fizetési terheit.

[15]Az üzletszabályzat V.6. pontja alapján a felperes kifejezetten vállalta a mértékadó devizanem, azaz a svájci frank és a forint közötti árfolyamváltozásból eredő kockázatot. Az üzletszabályzat nem hagyhatott kétséget a kölcsönvevőben afelől, hogy az árfolyam szélsőséges mértékben is megváltozhat, egyértelműnek kellett lennie a felperes számára, hogy árfolyamváltozásból eredő kockázat fennáll és mindez megnövelheti az általa az alperesnek teljesítendő ellenszolgáltatás összegét.

[16]Az üzletszabályzat kifejezi a kölcsönbe vevő fizetési kötelezettségének a deviza alapú kölcsönzés lényegéből fakadó változását, azt, ha a kölcsön nyilvántartási devizanemének

forinthez viszonyított árfolyam változik, ez maga után vonja a kölcsönbe vevő fizetési kötelezettségének a változását is. Egyértelműen és érthetően rögzíti, hogy a kölcsönvevőnek a mértékadó árfolyam és a fizetési esedékesség napján aktuális deviza eladási árfolyam változásának függvényében árfolyamváltozást kell fizetni melynek nincs felső határa.

[17]Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy felperesnek már a szerződés megkötése előtt, a finanszírozási kérelem benyújtásakor választania kellett a normál és a fix deviza konstrukció között, melyhez értelemszerűen tisztában kellett lennie azzal, hogy az árfolyamváltozás a hitel futamideje alatt bekövetkezhet, annak következményeként a törlesztőrészlet összege vagy korlátozás nélkül emelkedhet (normál deviza konstrukció), vagy pedig a kölcsön futamideje fog meghosszabbodni (fix deviza konstrukció).

[18]A hivatkozott rendelkezések alapján az általánosan figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára egyértelműen megállapítható volt, hogy az árfolyam változása hogyan hat a törlesztőrészlet összegére, illetve a kölcsön futamidejére, megállapítható volt az is, hogy az árfolyamkockázatnak felső határa nincs, és azt kizárólag az adós köteles viselni. Amennyiben a felperes a szerződés megkötése során szóbeli tájékoztatás nem is kapott, ebben az esetben is rendelkezésére állt a szerződésben foglalt, a 2/2014.PJE határozatnak megfelelő tájékoztatás, a szerződés – és az annak részét képező üzletszabályzat – aláírás előtti átolvasása útján a szükséges információk birtokába kerülhetett. A felperesnek a perben azt kellett volna bizonyítania, hogy szóban az írásbelivel ellentétes tájékoztatást kapott, azonban ez nem történt meg, a tanúvallomások ezen állítását nem igazolták.

[19]Az elsőfokú bíróság alaposnak találta és teljesítette a perbeli gépjármű törzskönyvének kiadása iránti keresetet.

[20]A keresetet részben elutasító ítélet ellen a felperes fellebbezett, annak részbeni megváltoztatását és keresetének maradéktalan teljesítését kérte. Arra hivatkozott, hogy a szerződés nem felel meg az Európai Unió Bírósága C-51/17. számú ítéletéből kitűnő ítélkezési gyakorlatnak, az árfolyamváltozás kockázatáról sem írásban, sem szóban nem kapott megfelelő tájékoztatást. Felhívta az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelvét, valamint az Európai Unió Bíróságának ezt értelmező C-42/15. számú ítéletét annak alátámasztására, hogy a hitelmegállapodás megkötését megelőzően kellett volna tájékoztatást kapnia olyan formában, amelyet magával vihet és tanulmányozhat. E körben kifogásolta, az elsőfokú bíróság a kihallgatott tanú3 és Tanú2 ügyintézők tanúvallomását és a Konzultációs Testület 2019. április 10-én tartott üléséről kiadott tájékoztató tartalmát figyelmen kívül hagyta. Fenntartotta, hogy az ügyintézőktől a szerződéskötés során szóban olyan tájékoztatást kapott, hogy ezt a kölcsönt kell felvenni, mert ez a legjobb és a törlesztőrészlet kapcsán évi kétezer forintos emelkedésről beszéltek, ami miatt alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat csak elhanyagolható mértékben fogja növelni a törlesztőrészeit.

[21]A másodfokú bíróság rögzíti, hogy a felülvizsgálat nem terjedt ki a törzskönyv kiadása iránti keresetet teljesítő ítéleti rendelkezésre. Az elsőfokú bíróság a felülbírálattal érintett körben helyes tényállást állapított meg és megalapozott jogi indokolással helyes döntést hozott.

[22]A felperesnek az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás elmaradására, illetve a kockázatteltárás hiányára alapított érvénytelenség megállapítására irányuló fellebbezése az elsőfokú ítélet helyes indokai folytán megalapozatlan. Az 1996. évi. CXII. törvény szerződés megkötésének időpontjában hatályban volt 203.§ (6) és (7) bekezdése alapján az alperes valóban külön íven szövegezett kockázatteltáró nyilatkozat átadására lett volna köteles, ennek ellenére ilyen nem készült. A külön okiratba foglalt kockázatteltáró nyilatkozat hiánya önmagában nem okozza jogszabályba ütközés folytán a szerződés semmisségét, ilyen jogkövetkezményt e rendelkezés megszegéséhez az 1996. évi. CXII. törvény nem fűzött. A

jogszabály értelmezése alapján nem vonható le az a következtetés, hogy a jogalkotó ezen jogszabályhely megsértése esetén a szerződés érvényességét nem kívánta megengedni. A 6/2013. számú Polgári jogegységi határozat indokolása is rögzítette, a tájékoztatási kötelezettség nem jogszabályoknak megfelelő teljesítéséhez – tehát a külön okiratba foglalt kockázatfeltáró nyilatkozat elmulasztásához – sem a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény, sem az 1996. évi. CXII. törvény nem fűzi a semmisség jogkövetkezményét, így maga a megkötött szerződés nem jogszabályba ütköző. Amennyiben azonban a fogyasztó nem kapott megfelelő tájékoztatást a szerződéses árfolyamkockázatról és emiatt a szerződéses rendelkezés nem volt világos és érthető, a 2/2004. számú Polgári jogegységi határozat III. része szerint a szerződési feltétel tisztességtelennek minősülhet, ami a kölcsönszerződés érvénytelenségét eredményezi.

[23]Az elsőfokú bíróság ennek vizsgálatát elvégezte és a másodfokú bíróság a levont következtetésével egyetértett.

[24]Azokat a szempontokat, amelyek az ítélezési gyakorlat szerint irányadók annak megítélésakor, hogy az árfolyamkockázatról való tájékoztatás tisztességes volt-e vagy sem, a felperes helyesen idézte fellebbezésében. A tájékoztatás – összhangban az Európai Unió Bírósága vonatkozó iránymutatásaival – akkor megfelelő, ha abból kitűnik, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa, vagyis a törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet, valamint ha abból az is kitűnik, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós, az a hitel futamideje alatt is bekövetkezhet, azzal számolni kell, nem elhanyagolható kockázatot jelent és nem csak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztőrészleteket. Nem minősül megfelelő tájékoztatásnak, ha az árfolyamkockázat viselése csak kikövetkeztethető a szerződés egyes rendelkezéseiből, vagy több különböző okiratban (pl. ÁSZF, üzletszabályzat, hirdetmény) szereplő rendelkezések együttes értelmezése alapján.

[25]A felek szerződésének részét képező üzletszabályzat V.6. pontja azonban kifejezetten tartalmazza, ha a szerződés deviza alapú, a mértékadó devizanem és a forint árfolyamának változásából kockázat keletkezik, amely kockázatot a kölcsönbe vevő vállal. A kockázat fennállása, viselésének kötelezettsége tehát kifejezetten, egyértelműen szerepel a szerződésben, annak egy külön pontjában, nem csupán kikövetkeztethető a szerződés egyes rendelkezéseiből, azok együttes értelmezése alapján.

[26]Az árfolyamváltozás hatását az adós által fizetendő összegre az üzletszabályzat I.23.b. pontja egyszerű képlettel világosan és érthetően tartalmazza. Azt is rögzíti az üzletszabályzat, hogy az árfolyamváltozásból eredő többlet fizetési kötelezettség megfizetésére a felek között milyen módon kerül sor, a normál devizakonstrukció esetében az üzletszabályzat V.2. pontjának, havi fix konstrukció esetében az üzletszabályzat XI. pontjának megfelelően köteles az adós az árfolyamváltozásból eredő összegeket megfizetni. Az üzletszabályzat I.21. pontja kifejezetten utal arra, hogy az árfolyam akár szélsőséges, 150%-ot meghaladó mértékben is megnövekedhet a mértékadó árfolyamhoz képest, tehát a forint súlyos, 33%-ot meghaladó leértékelődése is bekövetkezhet. Mindebből a fogyasztó számára felismerhető, hogy az árfolyamváltozás mértéke akár szélsőséges is lehet, ebből eredő fizetési kötelezettsége jelentősen megnőhet. Ezzel a szerződés átláthatóan feltünteti a szerződési feltételből a felperes számára eredő gazdasági következményeket is, annak alapján a kellően tájékozott átlagos fogyasztó számára az árfolyamkockázat őt terhelő volta világos és érthető volt. A tájékoztatásból nem tűnik ki, hogy az árfolyamkockázat korlátozott, a felperes álláspontjával szemben nem kellett kifejezetten arra figyelmeztetni a fogyasztót, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa. Ezt mondta ki az Európai Unió Bíróságának C-227/18. számú végzése. Megfelelő a tájékoztatás, ha a fogyasztót tájékoztatták arról, hogy annak a devizának az árfolyama, amelyben a kölcsönszerződést megkötötték, emelkedhet vagy csökkenhet, és átláthatóan feltünteti annak a mechanizmusnak a konkrét működését,

mely a fogyasztóra telepíti az árfolyamkockázatot. Erre figyelemmel a tájékoztatás megfelelt az Európai Unió Bírósága által C-51/17. szám alatt hozott ítéletben rögzített elvárásoknak is.

[27]Az Európai Parlament és Tanács fellebbezésben felhívott 2008/48/EK irányelvét a fogyasztóknak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény ültette át a magyar jogba, amelynek a hitelezést megelőző tájékoztatásra vonatkozó szabályait a 2010. június 11-ét követően kötött szerződésekre kell alkalmazni. Ezért a 2008. július 16-án megkötött perbeli szerződés érvényességének megítélésekor ez az irányelv és az azon alapuló ítélkezési gyakorlat nem volt figyelembe vehető.

[28]A másodfokú bíróság a felperes tanúvallomások értékelésére vonatkozó kifogásai kapcsán csak utal arra, az ügyintézők vallomása valóban nem igazolta, hogy szóbeli tájékoztatást kapott az árfolyamkockázatról, az írásbeli tájékoztatás fent értékelt tartalma folytán azonban ennek hiányában sem gondolhatta alappal úgy, hogy az általa viselendő árfolyamkockázat nem valós, annak nincs reális valószínűsége, vagy az bizonyos mértékben korlátozott, van egy maximuma.

[29] A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 253.§ (2) bekezdése alapján fellebbezett részében helybenhagyta.

[30]A sikertelenül fellebbező felperes az 1952. évi III. törvény 78.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes részéről a másodfokú eljárásban felmerült perköltség összegét, mely a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj.

[31]A személyes illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett fellebbezési illetéket a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74.§ (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Pécs, 2020. január 9.

Dr. Zóka Ferenc sk.
a tanács elnöke

Dr. Kovács János sk.
előadó bíró

Dr. Hrubai Adrienn sk.
bíró